

A HALÁSZAT MINDEN ÁGAZATÁT FELÖLELŐ SZAKLAP.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET. * SZERKESZTI: UNGER EMIL DR.

<p>Kéziratok és szakkérdések a szerkesztőség címére küldendők. Előfizetési díjakát és hirdetésekét az Országos Halászati Egyesület Budapest, V. ker. Kossuth Lajos-tér 11. félemelet 56. fogad el.</p>	<p>MEGJELENIK EGYELŐRE MINDEN HÓ KÖZEPÉN. Az Országos Halászati Egyesület tagjai ingyen kapják. Egész évre 12 pengő. Fél évre 6 pengő. Külföldre egész évre 16 pengő. Nemtagoknak előfizetési díj: Allami alkalmazottaknak 50 %-os kedvezmény jár.</p>	<p>Verantwortlicher Redakteur: Dr. Emil Unger. Administration: Ungarischer Landesfischerei-Verein, BUDAPEST, Kossuth Lajos-tér 11. féleml. 56.</p>
<p>Szerkesztőség: Budapest, II., Herman Ottó út 15. sz. Országos m. kir. Halélettani és Szennyvízvizsgáló Intézet</p>	<p>HALÁSZAT — (FISCHEREI) FACHBLATT FÜR DIE GESAMTINTERESSEN DER FISCHEREI Organ des Ungarischen Landesfischerei-Vereins Budapest.</p>	

TARTALOM: Br. Inkey Pál † — A pénzmapocok. *Vásárhelyi István.* — Társulatok—Egyesületek — Ujdonságok—Vegyesek. — Árjegyzés. — Hirdetések.
INHALTSANGABE FÜR DAS AUSLAND. Baron P. Inkey † — Die Bismaratte. — Amtlicher Teil. — Gesellschaften und Vereine. — Neuigkeiten. — Preisliste. — Anzeigen.

Pallini báró Inkey Pál †

külföldi piacokon való jó értéke és ennek ügyét. A többi vonalon ellentétes érdekek harcában mindig az igazságos kiegyenlítés, a méltányos megegyezés híve volt. A valódi gentleman elfogulatlanságával örködött azon, hogy a magyar halászsál egyetlen érdeképviseleti szerve belső egységgel biztosított súlyával érvényesíthesse jogos igényeit a mezőgazdaság többi termelői ágai és a kereskedelem szétágazó szervezetei között. Amikor visszavonult egyesületünk vezetéséről, erre — az egész választmányunk őszinte sajnálkozásától kísért — lépésre is csak azért hagyta el magát, mert úgy érezte, hogy egy esetben legjobb ügykezelésével sem sikerült a halgazdaság némely érdekeltisége közt az áhított, súrlódásmentes együttműködést létrehozni.

A Balaton halászata különösen fájdalmasan érzi az Inkey Pál báró elmúlásával ért nagy veszteséget. Széchenyi Imre gróf (†1905), majd Dezsényi Árpád dr (†1910) után a Balatoni Halászati Társulat választmányja a magyar haltenyésztés fejlesztése terén már akkor, alig több, mint harminc éves korában nagy érdemeket szerzett Inkey Pál bárót ültette az elnöki székbe. Ettől az időtől kezdve egész haláláig, 32 éven át viselte az ország és Középeurópa legnagyobb halászati tulajdonosai által alakult társulat elnökének nagy szakudást, éber felelősségérzetet és finom tapintatot kívánó tiszteletét. Ebben a vezető és irányító munkakörben mindvégig fokozódó tekintélynek és nagyrabecsülésnek örvendett nemcsak a halászati jogtulajdonosok, hanem a bérelő társaság részéről is. Elnöki tekintélyével itt is elsősorban, azon igyekezett, hogy a fel-felmerült személyes és érdekellettel bíócs mérséklettel elsimítsa, a némely oldalról jelentkező túlzott kivételéseket a reális és jogos mértékre leszállítsa, emellett azonban a bérelő társaságtól a Balatoni halállományának megóvása és gyarapítása érdekében a lehető legintenzívebb tenyésztési tevékenységet és a mindenkor termelési és értékesítési lehetőségeknek megfelelő bérszolgáltatást igényelje. Az ő elnökségének 12. évében történt a Balaton halászati bérletének újabb negyedszázadra szóló megújítása. A megindult versenytárgyalások alkalmával megbecsülhetetlen értékkel jelentett a társulat számára az a tisztánlátó szakértelem, az a ritka diplomáciai érzék és tárgyaló készség, mellyel a régi meg az új bérletigénylők ajánlatait mérlegelte, s végeredményben a Balaton halászatát — az akkori gazdasági viszonyoknak legjobban megfelelő halváltalapon — ismét a korábbi bérelő társaságra ruházta. Édesapja, István báró életében, a múlt század utolsó tizedében az iharosi uradalomban létesített halastavak eleinte Hirsch Adolf, a kiváló tógazda bérletében voltak, Pál báró azonban röviddel nagykorúsága után saját kezelésébe

vette a tógazdaságot, amelyet Metzli Camill főerdész szakavatott közreműködésével valóságos minta-halgazdasággá fejlesztett. Bevezették az iharosi ponty- és süllőivadékok üzletszerű termelését, s a szomszéd országokba is jelentős mennyiségben szállították. Az iharosi tényészanyaggal és piaci halakkal itthon úgy, mint a külföldön teljes mértékben meglehetett elegendve, merl — amint sok-sok eselben hal o'tuk — a kezelés, mérlegelés és szállítás tekintelében a tógazdaság mindig példászerű gondossággal járt el, ahogy ezt az országos halászati egyesület elnökének presztige-e megkívánla.

Istenben boldogult elnökünk kora ifjúságától élte végéig megkülönböztetett érdeklődéssel és szeretettel foglalkozott a halászat és haltenyésztés ügyével, de emellett a mezőgazdaság más ágaiban, főképp a szarvasmarha-tenyésztés, tejgazdaság és erdészet terén is kimagasló szerepet vitt az országos gazdasági közéletben, sokszor hallalta szavát a kaposvári megyeházán s az OMGE szakosztályaiban is. A szaklapokban is számos cikke jelent meg.

Inkey Pál, akinek édesanyja a nagy Eötvös József báró leánya volt, Bethlen István kormányzása alatt néhány esztendeig a politikai élet forgatagába is belékerült. Országgyűlési képviselő és a felsőház tagja (a volt főrendiház örökös tagja is) volt, s országiszerte figyelmet kellettek a földművelésügyi kormány törvényjavaslatai tárgyában elhangzott tartalmas parlamenti felszólalásai. Abban az időben és még néhány évvel utóbb publicisztikai működést is fejtett ki: a Pesti Naplóban, melynek hasábjain akkoriban jelentek meg sorozatosan Klebelsberg Kunó nemzelnévelő tanulmányai, hosszabb időn élvezettel és tanulsággal olvashattuk a legnemesebb magyar irodalmi hagyományokon nevelkedett gazdaságpolitikuskak, Magyarország első és legnagyobb kultuszminisztere leszármazottjának eleven tollal írt s nagy elmélyedésre valló cikkeit.

Élete utolsó három-négy évében mindig jobban erőt vett gyengülő szervezetén sokáig lappangva rágódott szívbetegsége, amely hosszú és nehéz szenvedés után október 25-én kioltotta nemes életét. Földi maradványait október 27-én szentelték be a farkasréti temetőben, majd Ikarosra szállították, ahol megyéje előkelőségeinek, a kiterjedt rokonságnak és nagyszámú tisztelőjének impozáns részvétele (mellett a családi sírboltban helyezték örök nyugalomra.

Nagyérdemű halottja emlékére egyesületünk és vele az egész magyar halásztársadalom mindig hálás kegyelettel fogja megőrizni.

A pézsmapocok. (Fiber zibethicus)

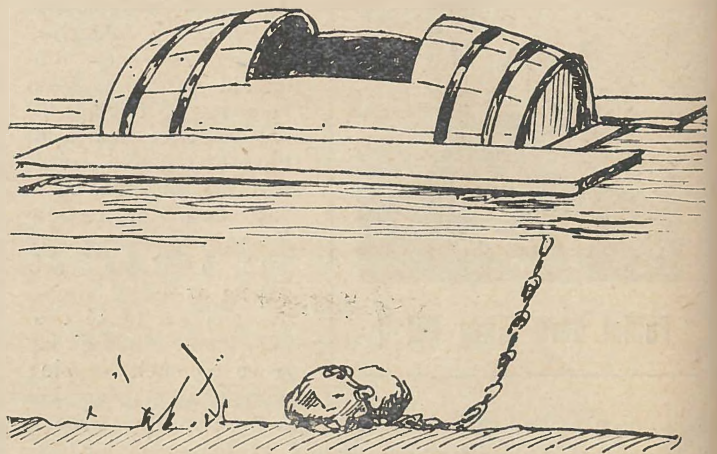
Írta: Vásárhelyi István.

A táplálkozás megállapítására, fogságban tartott állatokkal először Dr. Raitsits E. végzett etetési kísérleteket a budapesti Állatkertben tartott szobi (Esztergom m.) származású példánnyal. Megfigyelése szerint legjobban kedvelte az almát, répát, kukoricát, búzát és kenyert. A napraforgó magját nem szerette. Az élelméhez kísérletképpen hozzákevert apróbb halakat nem ette. Édesvízi csigákból éjjel egyet-egyet elfogyasztott. Utána Oberfrank halászmester tartotta huzamosabb ideig fogságban. Táplálkozásáról azt mondja, hogy evett gyökeret(?), kenyeret, szalámit, de legjobban szerette a naphalat. Magam éveken keresztül minden kezeim közé került példány gyomrát megvizsgáltam, (ami több százat tett ki), de bennük mást, mint növényi anyagot, nem találtam. Ezenkívül etetési kísérleteket is végeztem s különösen a hal-fogyasztás megfigyelésére fektettem a főszűt. Ebben az irányban nyert tapasztalataim szerint kísérleti állataimat három csoportba oszthatom. Az elsőbe tartozók még koplaltatva, vagy más eleséggel keverve sem fogyasztották el a halat. A második csoport tagjai, koplaltatva ugyan már megették, de huzamosabb ideig ezen tartva, elpusztultak. S végül a harmadik csoport, amibe csupán egy hímet sorozhatok, növényi táplálék mellett, kényszerítés nélkül, mindig elfogyasztotta a neki nyújtott halat is. De ha csak kizárólag ezzel tápláltam, 3—4 nap múlva mozgékonyágát elvesztette, szőre borzas, fénytelen lett. Látszott rajta, hogy nem egészséges. Ha azonban a halhús adagolását beszűnttettem vagy emellett még a megszokott növényi táplálékot is megkaptam, rövidesen visszanyerte egészséges külsejét. Fogságban tartott állataim növényi tápláléka sás, gyékény és nád gyökeréből, zsenge hajtásából, burgonya, gyenge és száraz tengeri, saláta, káposztalevél, gyermekláncfű gyökeréből s leveléből, majd mezei sur-

lóból állott. Emellett szívesen fogyasztották a fűzfa gyenge hajtásának kergét is. Az elmondottakból tehát kitűnik, hogy a pézsmapocok főleg növényi táplálékkal él. Alkalmadtán azonban kagylót, csigát, békát, rákot és halat is fogyaszt. Halászat szempontjából azonban inkább közömbös, mint káros.

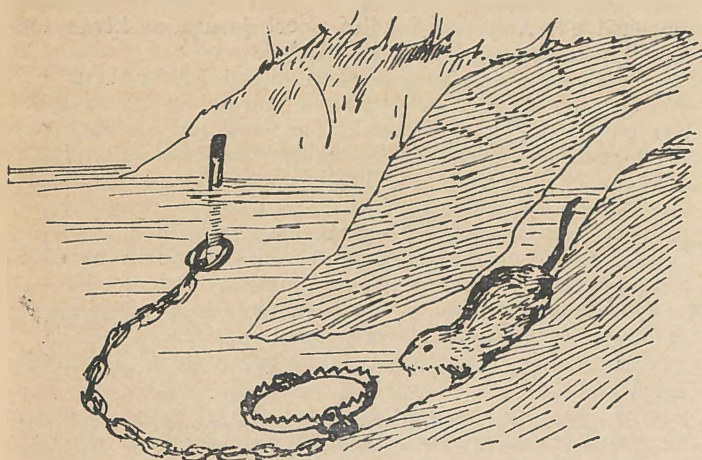
Főleg halastavak töltésében okozott káráról is van néhány följegyzésünk. Így dr. Hoffman E. Nagynémetegyházáról ad értesítést, hogy „A halastavak töltéseinek öseturkálásával okoz kárt“. Majd v. Illésy, Ujváry főerdész nyomán közli, hogy „a halastavak töltéseit rongálja“. Végül Ferkelt J. a Sió mellől közli (1937), hogy „a pézsmapocok annyira elszaporodott, hogy az elmúlt nagy vízállás alkalmával emiatt több helyen átérősítést kellett alkalmazni“. Ugyancsak érdekes kártételéről, a varsák szétrágásáról ad hírt Veress G. De hozzátesszi, hogy „ezeket csak szabadulásaért s nem a halakért rágja szét“. Tehát azok a károk, amit a gátakban turásával okoz, nem lehetnek nagyok, mikor aránylag nagy elterjedése mellett eddig ilyen kevés adatot kaptunk róla. Erre különben is számíthattunk, mint fentebb említettem, mert a védgátak lábazata sehol sincs állandóan vízben. Halastavaknál pedig az állandó ellenőrzés nagyobb kártételt úgysis megakadályozza. A varsák szétrágása pedig ha szigorúan vesszük, nem is olyan nagy kár, tekintve, hogy nyílt vizeinknek ez a szerszám a legnagyobb állományapasztó átka.

Ugyancsak érdekes adataink vannak arról a szokásáról, hogy megszorítva, vagy sebesülten embert, vagy állatot is megtámad. 1928-ban kaptuk az első hírt Sopronból, hol az Ikva hídjánál egy rendőrt támadott meg. Ugyancsak 1928-ban Király I. kapott Szany községből egyet. Ez a szántóföldeken dolgozó kaszásokat támadta meg. Majd 1929-ben Sopronban ismétlődik az 1928-i eset. Ugyanabban az évben kapott a csornai polgári fiúiskola is egy példányt, amely egy kutyát támadott meg. 1933. telén Bakonykoppányból kapunk hírt, hol egyik gazda udvarán egy pézsmapocok az üldöző gazda csizmáját harapta át. 1934-ben Tiszatarjánban a Tisza partján játszadozó gyermekekre s kutyákra támadt rá. Majd 1938-ban Ercsiben egy embert támadott és sebzett meg. Végül Mohácsról Szlávi K. közöl adatokat a város utcáján támadó és agyonvert példányról. A támadó pézsmapocok nem megvetendő ellenfél, mert hatalmas metszőfogaival érzékeny sebeket ejthet. Mindamellett támadása elég ritka. S mint látjuk, az emberi településekre bekerült s itt megszorítottaknál, valószínű az első rémületben szokott bekövetkezni. Hogy olyan harcias volna, mint a hörcsög, fogságban tartott állataimnál sohasem tapasztaltam. Sőt, az egészen fiatalon fogottak bizonyos fokig meg is szelidültek. Volt olyan példányom, amelyiket még kopaszon s vakon kaptam. Fölneveltem. S bármikor kézbe lehetett venni. Soha nem harapott, sőt hívásra mindig előjött. Csak a kutyát nem szenvedhette. Ha ez ketrecéhez közeledett, fujt, fogait csikorgatta s támadni próbált. Embert azonban nem, még ha idegen volt is.

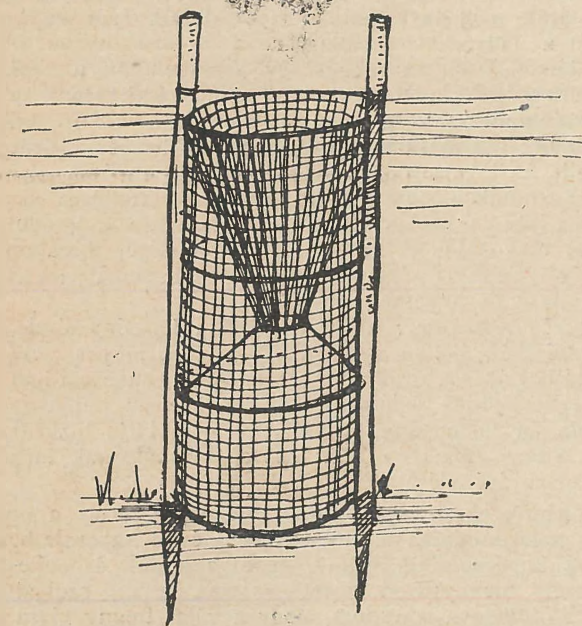
Pézsmapocok fogó hordó.

A betelepülés után hamarosan a fogási módjával is kezdenek kísérletezni. Az első ismertető közleményekben ajánlott vizen úszó s félig vízzel töltött hordó jóformán semmit sem ér. Ezzel soha, senki, egyetlen pézsmapocokot sem fogott még. Ugyanígy csekély eredményt tud felmutatni a bejáró nyílásába helyezett csapóvas is. Ezt nehézkes kezelhetősége miatt, eredményesen, pláne tömegfogásra, alig lehet használni. Ugyancsak kevés eredménnyel használható a nyílásával a víz felszíne felé néző varsa is. Már több eredménnyel

Bejárónyílásba helyezett csapda.

kecseget a part mellett deszkából készített s csapóvassal el-látott, mesterséges szigetecske. Ezzel, ha jól el van készítve s a csapda jól van leplezve, már eredményeket érhetünk el. Előnye még az, hogy a megfogott állat a vízbe esik, ahol hamarosan elpusztul. Tömegfogásra azonban ez sem alkalmas, mert állandó ellenőrzése miatt igen költséges és az ellopásnak is nagyon ki van téve. Eredményesebb már, — különösen keskenyebb vizeknél, hol az egész medret keresztben elre-keszthetjük, — a közvetlen a víz alá sülyesztett drótvarsa. Ennek fogóképességét még azzal is fokozhatjuk, hogy a két

Pézsmapocok-varsa dr. Éhik szerint.

szárnykaró közé, közvetlen a víz színére, 1—2 szál drótot húzunk ki. Ebbé aztán a víz színén úszó pocok könnyebben beleütközik s a víz alá bukik. Itt a szárnyaktól terelve, föl-tétlen a varsába kerül. Ez az eszköz már tömegfogásra is al-kalmas, mert egyszerre 4—5 darab, sőt még több is beleke-rülhet. Különösen, ha kettőt egymás mögé helyezünk, vagy kettős nyílásra készítjük. Hátránya, hogy csak aránylag keskeny s hordalékmentes vízben alkalmazhatjuk. (Folyt. köv.)

Társulatok—Egyesületek

Jegyzőkönyv

felvétellett az Országos Halászati Egyesület 1942. évi szeptember hó 30.-án d. e. 11 órakor tartott választmányi üléséről.

Jelen voltak: Corchus Zoltán, gr. Jankovich-Bésán Elemér alelnökök, báró Bornemissza Tivadar, Corchus Dezső, Cserháti Sándor, Csernyus László, Heincz Pál, v.

Illésy Zoltán, Kelemen Imre, Kovács Andor, Köhler Géza, Manninger G. Adolf, Nyáry János, dr. Raskó Pál, Tóth Kálmán, dr. Unger Emil, és Uzoni László választmányi tagok, Novakovits Bódog főhercegi titkár és Kontur György pénztáros, jegyzőkönyvvezető.

Kimentették magukat: Dr. Darányi Béla, Iklódy Szabó János, Kovács Miklós, Dr. Maucha Rezső és dr. Purgly Sándor, választmányi tagok, valamint Jolánkay Vilmos titkár.

A választmányi ülés megkezdése előtt Heincz Pál mint a Földművelésügyi Minisztérium halászati osztályának vezetője örömmel és bizalommal üdvözlö az egyesület újonnan megválasztott vezetését. Isten áldását kéri arra, hogy az Országos Halászati Egyesület újabb 3 éves ciklusa beváltsa a reményeket és sok sikert kíván.

Corchus Zoltán elnök megnyitja a választmányi ülést és üdvözlö a Választmányt. Az új tagokat kéri, hogy ne csak megtiszteltetésnek, hanem munkavállalási kötelezettségnek tekintsék a választmányi tagságot. Kéri továbbá, hogy olyan szorgalommal vállalják kötelezettségüket, amelyet a mai idők megkövetelnek.

Elnök a Kormányzóhelyettes családjával szemben érzett bensőséges részvételnek ad kifejezést és kéri annak jegyzőkönyvben való megörökíttését. A választmányi ülés vitéz nagybányai Horlthy István halála emlékének 1 perces néma hódolattal adózik.

Elnök áttér az egyesület jövő munkaprogramjának ismeretelésére, amelyet gr. Jankovich-Bésán Elemér alelnök társával együtt terveznek.

Megállapítja, hogy az egyesület mai formájában sok esetben nem tud olyan eredménnyel eljárni a közérdekű kérdésekben, mint ahogy az kívánatos volna. Ellentétek merültek fel gyakran, melyek a választmány illetve az egyesület munkáját hátrányosan befolyásolták. Megállapítja, hogy nem politikai egyesület vagyunk, hanem közgazdasági és így a közellátás fontos szerve. Arra kéri az egyesületi tagokat, hogy minden személyes ellentétet tegyenek félre és igyekezzenek békét teremteni, amely az egyesület jövő munkáját elősegíti. Az egyesület a múltban nem képviselte azt a kívánatos egységet, amelyet képviselnie kellett volna és ennek folytán a hatóságok felé sem volt olyan, amilyen az egyesület közérdekű működése szempontjából szükséges lett volna.

Egy gondolata támadt, amelyet már több ízben javasolt, de eddig nem került megvalósításra, mivel a kérdéssel nem tudott behatóan foglalkozni. Az elgondolás a különböző érdekcsoportoknak szakosztályokra való tömörítése. A szakosztályok felállításánál azonban igen gondosan kell eljárni. Például a termelői csoportban kizárólag csak termelők vehessenek részt. Mint termelő, az a véleménye, hogy a választmányban a kereskedelmi érdekcsoport nagyobb súlyt képvisel.

Egy második csoport a kereskedelmi, a halkereskedők érdekeinek megvédését szolgálná. A harmadik volna a folyóvizek és a nyíltvizek érdekcsoportja és végül külön csoport foglalkozna a tudományos, illetve kulturális kérdésekkel. A lapszerkesztés, valamint a kísérletügy is ide tartozna.

Mintául szolgálhatna a kertészeti egyesület alapszabálya. Ott is hasonló bajok voltak, holott az érdekellentétek nem voltak oly nagyok, mint nálunk. Az ellentéteket a szakosztályok felállításával kiküszöbölték, és azóta az egyesület a reá bízott feladatot szépen végzi.

Indítványozza 4 háromtagú előkészítő bizottság felállítását és kéri a véleményeket az egyes csoportok összeállítására nézve.

Manninger G. Adolf választmányi tag elsősorban azokért a szavakért mond köszönetet, amelyet az Elnök az újonnan megválasztott tagokhoz intézett. A választmány meglehet győződve arról, hogy távol áll tőlünk az, hogy az egyesületben vizsalyt szítsunk akkor, amikor számos cél megvalósításáról van szó.

Meggyőződése, hogy igenis együtt tudunk majd dolgozni oly nívón, ahol minden eddigi személyes súrlódás és meg nem értés ki lesz kapcsolva. Az egyesületnek az a kötelessége, hogy a közérdeket szolgálja. A közérdeket pedig csak úgy tudja szolgálni, ha olyan magas színvonalon

áll a vezetőség, hogy az egyéni érdekek teljesen kikapcsolhatók.

A továbbiakban előadta, hogy Magyarországon ma 72 ezer kat. hold tógazdaság van. Javasolja, hogy az egyesület hasson oda, hogy olyan kísérleti gazdaság létesíthessék minél hamarább, ahol tudományos alapon folynak kísérletek a tógazdasági termelés előmozdítására. Ezt a kérdést igen fontosnak tartja.

A szakbizottságok felállítását feltétlenül szükségesnek tartja. A bizottságok — mint az Elnök nagyon bölcsen kijelentette — a választmányhoz készen terjeszthetik fel az általuk letárgyalt szakkérdéseket.

Elnök megköszöni Manninger választmányi tagnak a megértésre törekvő nyilatkozatát. A maga részéről is reméli, hogy sikerülni fog az egyesület működését a megértés szellemében vezetni.

Heincz Pál: Véleménye szerint az egyesület a tangazdaság létesítését a maga kebelén belül megvalósítani nem igen tudja. Már régen tervbe vétetett egy ilyen állami tangazdaság létesítése. Javasolja, hogy forduljon az egyesület ez ügyben a Földművelésügyi Miniszter úrhoz, mert egy ilyen megmozdulás az egyesület részéről az ügyet feltétlenül előbbre viszi.

Elnök megköszöni Heincz Pál támogatását és javaslatát. A kérvény megszerkesztésére felkéri a titkárt.

Unger Emil helyesli a szakosztályok alakítását, mert az a természetes fejlődésnek is megfelel.

Manninger G. Adolf a kísérletiügyi tangazdaságra vonatkozólag javaslatát kiegészíti azzal, hogy szerinte az egyes tógazdaságok szívesen hozzájárulnak holdankint egy előre megállapítandó összeggel csak azért, hogy a tangazdaság minél hamarabb létesüljön.

Elnök a tangazdaságra vonatkozó javaslatot magáévá teszi és a kérdés megtárgyalására külön bizottság kiküldetését javasolja. Felkéri Unger Emil, Manninger G. Adolf, gr. Jankovich Bésán Elemér és Csernyus László választmányi tagokat a bizottságban való részvételre.

A Választmány kijelöli az egyes szakosztályok felállítására vonatkozó javaslatok készítésére a bizottságokat.

1. A nyilvántartás (termelési és vi. ek) érdekei: ort. ja) Köhler Géza, Langhoffer Károly és Tóth Kálmán.

2. Termelési (tógazdasági) csoport: Corchus Zoltán, Kovács Miklós és Nyáry Ános.

3. Kereskedelmi szakosztály: Raskó Pál, Uzoni László, id. Zimmer Ferenc.

4. Tudományos, kulturális és lapbizottság: gr. Jankovich Bésán Elemér dr. Maucha Rezső és dr. Unger Emil.

I. Új tagok felvétele:

A tárgysorozat első pontja az utolsó választmányi ülés óta jelentkezett új tagok névjegyzékének ismeretése.

Corchus Zoltán felkéri a Titkárt, hogy az idő rövidsége és a jelentkezett tagok rendkívül nagy számára való tekintettel a következő választmányi ülésre ha'assza a kérdés tárgyalását.

II. Titkári és pénztárosi jelentés.

Kontur György előadja, hogy a március hó 26-i közgyűlés óta az egyesület ügyeit dr. Unger Emil szerkesztővel együtt ketten intézték és minden lehető megtették, hogy az ügymenetben fennakadás ne történjék.

Az eddig befutott ügydarabok száma meghaladja a 400-at. A munka megszaporodását az is mutatja, hogy 1940-ben ezzel szemben egy év alatt is alig volt 100 ügydarab.

Röviden jelentést tesz a mezőgazdasági kiállítással kapcsolatos kiadásokról, amelyeket a költségvetés keretén belül eszközölt. Tekintettel arra, hogy a vízmestereknél csak a múlt évi keretben volt módjában a halászlati kiállítással kapcsolatban a munkadíjakat megállapítani, kéri, hogy Horn József és Beregszászi Sándor fővízmestereknek a végzett munkájukért további 100-100 pengő utaltassék ki. A választmány a javaslatot tudomásul veszi.

Jelenti továbbá, hogy a «Halászlát» lap másfél évvel ezelőtt még csupán 400 példányban jelent meg, ma pedig 1000 példányban.

Bejeleníti a természetes pisztrángos vizek hasznosítására vonatkozó kiadmány megjelenését, amely egyesületünknek

cca 1000 pengőjébe került. A kiadások előreláthatólag megtérülnek. Annál is inkább, mert javaslatot kíván tenni a Földművelésügyi Miniszter Urnak.

Bejeleníti, hogy az egyesület eddigi bevételei az előirányzott 23.812.60 P-vel szemben már eddig 22.968.69 P-t tesznek ki, míg a kiadások az előirányzottal szemben cca. 7.000.-pengővel maradnak az előirányzat alatt. Előreláthatólag az év végén is cca. 4000.— pengő lesz a megtakarítás. Ezzel szemben a bevételek kb. 10.000.— pengővel fogják meghaladni az előirányzott összeget.

Az egyesület működésének további részleteit az egyes tárgysorozati pontokkal lesz módjában ismertetni.

Elnök megköszöni a jelentést. Örömeinek a kifejezést az egyesület vagyoni helyzete felett.

Választmány egyhangúlag tudomásul veszi a pénztári jelentést.

III. 1943. évi haltakarmány kérdése. Csillagfürt ügy.

Titkár ismerteti a csillagfürt beszerzése és a tógazdaságok részére történő szétosztás érdekében az egyesületnek eddig végzett levékenységet. Ismerteti azokat a rendelkezéseket, amelyek a csillagfürt zár alá vétele tárgyában megjelentek, valamint az Olajos és Hüvelyesmagkiviteli Egyesüléssel az ár és a mennyiség kérdésében eddig lefolytatott tárgyalásokat, és ezzel kapcsolatban kiadandó felhívást.

gr. Jankovich-Bésán Elemér hozzászólásában a Németországba, Olaszországba és Svájcba, valamint Szlovákiába kivinni szándékol't mennyiséget cca 5-600 waggonra, míg a termés mennyiséget cca. 1100-1200 waggonra teszi.

Manninger G. Adolf előadja, hogy tavaly, amint ismeretes a csillagfürt nagy része kiment külföldre és tógazdáink még tavasszal is vizes defekt árut kaptak. Ma más a helyzet. A csillagfürt a hosszú száraz időjárás folytán teljesen száraz és így kereskedőink a beszáradás következtében további hasznat nem számíthatnak már fel. Igazságtalanság volna az ár felemelése, akkor, midőn a kormány semmiféle mezőgazdasági termény árát nem emeli. A halgazdaságok ellátását sürgősen biztosítani kell, mert különben nem marad meg a szétosztásra szükséges mennyiség. A szétosztást csak a Halászlati Egyesület útján lehet eszközölni. A felajánlott mennyiséget 8 napon belül át kell venni és ki kell fizetni, aki pedig nem veszi át, az viselje a következményeket.

Kelemen Imre: előadja, hogy a termény-készletek bejelentésénél, illetve nyilvántartásánál bizonyos nehézségek mutatkoztak. A csillagfürt kivételével kapcsolatban tehát az egyesületnek lépéseket kell tenni, mert különben a tógazdasági takarmány szükségletet nem látja biztosítottnak.

Nyáry János és Tóth József kívánatosnak tartanák a kukorica igénylését.

Elnök ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy a múlt évben tógazdáinknak a kukoricaigényléssel kapcsolatban igen rossz tapasztalataik voltak, mivel a kiutalt és nehezen beszerzett mennyiséget később vissza kellett szolgáltatni.

Elnök javaslatot tesz, hogy a választmány bizza meg a két alelnököt és Manninger G. Adolf választmányi tagot, hogy a takarmány beszerzés ügyében az egyesület nevében járjanak el, hogy tógazdáink minél nagyobb mennyiségű haltakarmányhoz jussanak. Választmány egyhangúlag tudomásul veszi.

IV. Kenderfonal és gumicsizma beszerzése.

Pénztáros jelenti, hogy egyesületünknek többszöri utánjárással sikerült a hódásági kendergyártól egyelőre 3000 kg jó minőségű kenderfonalat gyári áron beszerezni. Kilátás van arra, hogy további mennyiségeket is kaphatunk. Ez a szétosztás teljesen független a Szegedi Kenderfonó gyár budapesti letelepedésének hálófonal szétosztásától, amely, bár vonatottan, de folytatódatosan tovább folyik. A kenderfonal szétosztására nézve az egyes halászlati társulatok, szövetségek és tógazdaságok az igénybejelentési felhívást néhány napon belül megkapják. A felhívást a Halászlát októberi számában is közöljük.

Pénztáros bejeleníti, hogy Egyesületünk fáradozását a gumicsizma beszerzésénél is siker koronázta és sikerült 600 pár németországi eredetű rövidszárú gumicsizmát, 250 pár rövid és 100 pár hosszúszerű magyar gyártmányú

gumicsizmát is biztosítani. A gumicsizma ára az Árkormánybiztosságitól megállapított árnál 4-5 pengővel olcsóbb. Ezen kedvezmény ellenében azonban az volna a kérés, hogy mindazok, akik még nem tagjai az egyesületnek és gumicsizmában részesülnek, lépjenek be.

Elnök köszönetet mond a Pénztárosnak a keaderfonal és gumicsizma ügyében kifejtett eredményes fáradozásáért.

V. Hal forgalmiadó váltása.

Kontur György ismerteti a július 1-én bejelentett forgalmi adó-váltás rendeletét, valamint az egyesületnek ez ügyben tett eddigi lépéseit, és felkéri Uzoni Lászlót, hogy ismeresse a Pénzügyminiszteriumban eljáró bizottság tapasztalatait.

Uzoni László ismerteti azokat a javaslatokat, amelyekkel a forgalmi adó osztály főnökeinek tettek. Így elsősorban, mint östermelési ágra vonatkozólag a forgalmiadó teljes eltörlését kérték, de ha ez a mai pénzügyi viszonyok mellett nem lehetséges, legalább az indokolatlanul magas 10%-os kulcs leszállítását, illetve az egyesületen belül egy adóközösség létrehozását kérték. Mértékadó helyen felszólították az Egyesületet, hogy részletes javaslatot terjeszzenek elő. Előadta továbbá, hogy a rendeletben vannak bizonyos ellentmondások, amelyekre a beadványban ugyancsak rá lehetne mutatni, azonban meggondolás tárgyává kell ezt a kérdést tenni, nehogy esetleg a halászok az eddigi gyakorlattal szemben kedvezőlenebb helyzetbe kerüljenek.

Elnök felteszi a kérdést, hogy a választmánynak ez ügyben mi az álláspontja.

Köhler Géza javasolja, hogy minden körülmények között az egyesület éljen panasszal, mivel termelői forgalmiadóról van szó. A tiltakozást feltétlenül meg kell tenni, nehogy az egyesület később bárki mulasztással vádolja.

Elnök Köhler Géza javaslatának elfogadását javasolja, továbbá, hogy a beadvánnyal a választmány a Földművelésügyi Miniszter Urhoz forduljon. A javaslat kidolgozására felkéri Köhler Géza és Uzoni László választmányi tagokat.

VI. Ivadék forgalmiadó mentessége.

Gróf Jankovich Bésán Elemér, — aki ez ügyben a Pénzügyminiszteriummal előzetes tárgyalásokat folytatott — megjegyzi, hogy a rendelet csupán a halakra forgalmiadó mentességet engedélyez. Az ivadék forgalmiadója is tisztázandó volna. Az ivadék és a tenyészponty eladása esetében a forgalmiadó felszámítását helytelennek tartja, mivel ezáltal kétszeri forgalmiadó alá esne, egyszer amidőn kihelyezésre kerül, másodsor pedig mint étkezési hal. A Pénzügyminiszterium eme indokolását el is fogadta, úgyhogy egy beadvány esetén meg van a remény arra, hogy ez a kérdés kedvező megoldást nyerjen.

Raskó Pál dr. hozzászólásában előadja, hogy a tenyészanyag szállítására is meg van a kedvezmény. Minden esetben az Országos Halászati Felügyelőséggel kell igazoltatni, hogy az továbbtenyésztésre szolgál, Ezáltal mindenféle visszaélés megakadályozható.

gr. Jankovich-Bésán Elemér felhívja a Választmány figyelmét arra, hogy a tenyészanyag exportálására is kerül. Ezeknek a tételeknek a fázisadó alól való mentesítése nem volna indokolt.

Elnök köszönetét fejezi ki az elnök társának ez ügyben végzett fáradozásáért. Gyakorlati megoldásnak azt tartaná, hogy egyes forgalmiadó mentes tenyészanyagra az Országos Halászati Felügyelőség adna igazolást, amelyet a forgalmiadó vallomáshoz lehetne csatolni, mivel ott nem csak a forgalmiadó mentes tételeket is fel kell tüntetni.

A Választmány az elnökséget bízta meg a beadvány elkészítéssel és gróf Jankovich-Bésán Elemért kéri fel az ügy elintézésére.

VII. Választmányi ülések előre történő kitűzése.

Kontur György javaslatot tesz arra, hogy a jövőben a választmányi ülések bizonyos meghatározott napokra már jó előre kitűzessenek és a vidéki választmányi tagok budapesti útjaikat ennek megfelelően oszthassák be.

A Választmány többek hozzászólása után elhatározza, hogy október 26-án hétfőn és november 23-án ugyancsak hétfőn d. e. 11 órakor tartja legközelebbi választmányi

üléseit. A választmányi ülésekre továbbra is külön meghívót kapnak a választmányi tagok.

VIII. Vécsey Nándornak a választmányi tagságról való lemondása.

Kontur György felolvassa Vécsev Nándornak az Országos Halászati Egyesülethez intézett levelet, amelyben választmányi tagságáról lemond. Választmány a lemondást egyhangúlag tudomásul veszi.

IX. Magyar-német halkivitelei tárgyalások.

Kontur György pénztáros ismerteti a szeptember hó 22-26-ig terjedő budapesti magyar-német halkivitelei tárgyalások eredményét.

Elnök tájékoztatólag megemlíti, hogy a megállapodás kedvezőnek mondható. Szerinte a termelői és eladási ár között kerekén 1.— pengő különbség van. Javasolja, hogy az exportőrök a termelőkkel próbáljanak megoldást találni, mivel a maga részéről ezt a spannungot túl magasnak tartja.

Az Árkormánybiztosság elvileg nem kifogásolja, hogy a termelők különleges jutalékhoz jussanak, ha a fogyasztói árat nem befolyásolja.

dr. Raskó Pál bizonyos nehézséget lát a javaslatban, mert minden termelő az exportőröknél kívánságokkal lépne fel. Javasolja egy bizottság kiküldését, amelyben az összes exportőrök részt vennének.

Manninger G. Adolf egy közös kassza felállítását javasolja, amelybe az export prémiumok befolyhatnának és amelyből az összes tógazdaságok a nagyban eladás arányában részesülhetnének.

A Választmány a javaslatot elfogadja és a termelők egyhangúlag Corchus Zoltánt bízzák meg a bizottságban való részvételével.

Uzoni László a jegelt ponty kivitele kérdésében megemlíti, hogy ez a kérdés még nem tisztázódott. Fontosnak tartaná, ha ez ügyben mielőbb megegyezés történne.

X. Halár-rendelet.

Kontur György ismerteti az új halár rendeletet, amely a Budapesti Közlöny szeptember 24-i számában jelent meg és amelyet teljes terjedelmében a «Halászat» október 15-i számában is közzé tesz.

Elnök sajnálattal veszi tudomásul, hogy az Árkormánybiztosság nem akceptálta a termelők és kereskedők által előterjesztett és részletesen megindokolt magasabb árakat.

Elnök javasolja, hogy a Közellátási Miniszter Urhoz forduljon az egyesület panasszal a halár rendelettel kapcsolatban és ennek megszerkesztésére kérje fel a termelői érdekképviselettel foglalkozó bizottságot.

A Választmány az elnök javaslatát tudomásul veszi.

XI. A «Halászat» c. lapnak a szakajtó kiállításán való részvétele.

Dr. Unger Emil felelős szerkesztő és kiadó jelentést tesz a «Halászat» című lapnak a «Szaklapok érdekképviseleti csoportja» által rendezendő kiállításán való kötelező részvételéről. Ez ügyben lapunk is felszólítást kapott és a kiállítással kapcsolatban két megbeszélésen vett részt. A kiállítás nagyszabásúnak ígérkezik, mivel az időszaki szaklapok száma az országban közel ezer.

A «Halászat» a gazdasági lapok főcsoportjában vesz részt a kiállításán. Egyesületünk és a magyar halgazdaság jól felfogott érdekében nem a minimálisan kötelező felfelülettel, hanem 1 m² felfelülettel biztosított. A kiállítás költségeire eddig 180.— pengőt vett fel. Ez az összeg előreláthatólag fedezi a kiadásokat.

A kiállítás október hóban nyílt volna meg a pesti Vigadóban. Később úgy döntöttek, hogy a kiállítás december 5-én nyílik meg és a téli hangversenyekre való tekintettel nem a Vigadóban, hanem a városligeti Múcsarnokban.

A Választmány a bejelentést tudomásul veszi és az Elnök köszönetet mond a buzgó munkáért.

XII. Dr. Unger Emil lemondása a szerkesztői tisztségről. Lapbizottság kiküldése.

Dr. Unger Emil bejelentéssel, hogy február hóban lemondásáról a szerkesztői és kiadói tisztségről, megújítja. A márciusban tartott utolsó választmányi ülésen lemondását visszavonta, mivel ez a lap ideiglenes megszűnését

vonhatta volna maga után, de visszavonta azért is, mert a választmány utolsó ülésén a legteljesebb bizalom nyilvánult meg iránta. Ugyanez a bizalom nyilvánult meg a tisztújító választások eredményének kihirdetésekor, amidőn a leadott 118 szavazat mindegyike tartalmazta nevét. A szerkesztői munkásságának ezen elismeréséért ezúton mond köszönetet, amelyet immár 19. éve végez, mint felelős szerkesztő és kiadó. Mindazonáltal itt is felveti a bizalmi kérdést és kéri a választmány nyilatkozatát.

A Választmány egyhangú lelkesedéssel kéri fel dr. Unger Emilt a kiadói és szerkesztői tisztség további vállalására.

Dr. Unger Emil hálás köszönetet mond a háromszoros osztatlan bizalomért és lemondását, — javaslata elfogadása esetén — visszavonja. Fenntartja magának a jogot, hogy korára való tekintettel bármikor lemondhasson erről a tisztségről amelyet rekord idő óta visel. Két nagynevű elődje: Landgraf János és Répássy Miklós 12 és egyneved, illetve 12 évig visellék eme tisztséget. Megjegyzi, hogy két elődje a szerkesztői tisztség lemondásakor fiatalabb volt, mint ő lesz ez év végével.

Bejelenti, hogy a szerkesztői és kiadói tisztséget mostantól kezdve csak bizonytalan ideig vállalhatja, azzal a feltétellel, hogy a választmány elsősorban a lap érdekében és csak másodsorban az ő és utóda érdekében állandó jellegű szaklapbizottságot létesít, amint ez a kijelölés már meg is történt. Ennek a bizottságnak rendelkeznie kell mindazokkal a kellékekkel, amit ma az érvényes sajtóörvények és rendeletek megkövetelnek, hogy a szerkesztő távollétében, szabadsága, vagy betegsége esetén őt helyettesítsék és segítségére legyenek. Ezért jóelőre már be kell szerezni mindazokat az okmányokat, hogy valamelyik bizottsági tag bármikor átvehesse a lapot.

Az egyesület nagymúltú szaklapját nem lehet továbbra is kitenni annak a bizonytalanságnak, hogy egy személyhez van kötve és lemondás esetén keresgélni kelljen az utódot, akinek talán hiányzik az állampolgársági bizonyítványa, vagy valamelyik nagyszülő keresztlevele.

A lap-bizottságra azért is szükség van, mert a szerkesztőnek munkája közben olykor kérései merülhetnek fel. Ilyen esetekben kell, hogy gyors tanácsot kérhessen. Sokszor nincs idő a választmányi ülés bevárására, de néha még arra sem, hogy az egyesület elnökével, vagy alelnökével érintkezésbe lépjen. Megjegyezni kívánja azonban, hogy a szerkesztő, aki egyben kiadó is, egyedül felelős a lapért. A lap-bizottságra azért is szükség van, hogy a szerkesztőt megfelelő cikkanyaggal támogassák, maguk is írjanak a lapba legalább időnként egy-egy cikket, de egyúttal, mint az egyesület szellemi összekötő kapcsolai a különböző foglalkozású tagok között a «Halászat» gondját viseljék valamennyiünk érdekében.

A Választmány a szerkesztő és kiadó bejelentését tudomásul veszi.

Elnök köszönetét fejezi ki dr. Unger Emilnek odaadott és kiváló munkásságáért és kéri, hogy a lapszerkesztéssel idővel utódneveléssel oda fejleszthesse, hogy majd egyszer át tudja adni.

XIII. Titkári ügyek átadása.

Elnök a Titkár eddigi munkásságáért köszönetét fejezi ki és kéri, hogy az egyesület munkáját pénztári állásán keresztül tovább gyümölcsoztassa az egyesület érdekében. Több tárgy nem lévén, az elnök az ülést berekesztli.

Kontur György
jegyzőkönyvvezető.

1942. évi tógazdasági termésjelentés.

(Kérdőív mintá.)*

1. tógazdaság kezelője (tulajdonos), bérlője
2. a tógazdaság pontos címe
3. tógazdaság összes vízterülete (ha az engedélyezett vízszinig feltöltve) kat. hold
4. 1942. évben víz alatt volt összesen kat. hold
5. az 1942. évi bruttó termés (kihelyezési anyag leoná a nélkül) kat. h on q

- a) ebből a jövő évi tenyészanyag és tartalék q
1 kg-on aluli eladó ponty q
1 — 150 kg-ig eladó ponty q
150 kg. feletti eladó ponty q
 - b) ragadozó hal (süllő, harcsa, csuka) q
 - c) egyéb hal és szeméthal q
6. 1942. évben volt-e halbetegség igen, nem
milyen halbetegség?
elpusztult hal mennyiség lényeges súlya q
 7. mennyi takarmányt etett fel a tógazdaság 1942-ben,
kukorica q
malomi hulladék q
csillagfürt q
egyéb q
össz: q
 8. 1942-ben mennyi trágyát használt fel a tógazdaságban,
álló trágya q
sertés trágya q
mész q
szuperfoszfát q
káli q
össz: q
 9. a tógazdaság minősége
agyagos
tőzege
szikes
homokos
természetes hozama kg/ka. h.
 10. Értékesítés külföld cca q
Budapest cca q
vidék cca q

Gazdaságom az 1942. évi őszi lehalászás után:

- Egy nyaras nemes pontyivadékol e'ad q-t
vesz q-t
- Átlagsúlya darabonként dg
Pikkelyes, tükrös %
Kétnyaras nemes pontyivadékol e'ad q-t
vesz q-t
- Átlagsúlya darabonként dg
Pikkelyes, tükrös %
Egyéb ivadék
Eladásra vonatkozó irányárak P kg.

Jegyzet.

Haltermele, takarmányozásra, időjárásra stb. vonatkozó észrevételek:

Megjegyzés.

A tógazdasági termésjelentést legkésőbb november hó 25-ig kérjük feltétlenül beküldeni, a pontos adatok feltüntetésével. Amennyiben a tógazdaság teljes lehalászása eddig az időpontig nem történik meg, úgy kérjük a kérdőív 5. pontjában a már lehalasztott terület feltüntetését annak alapján a részleges termésjelentést és zárójelben a várható további lehalászási eredményt.

Az adatok statisztikai feldolgozás célját szolgálják, valamint a belföldi halellátásnál és a halkivitelnél az illetékes fórumok tájékoztatását vannak hivatva szolgálni. K. Gy.

A cirokszakáll (cirokszalma) árának megállapítása

A m. kir. közellátásügyi miniszter úr 99.600/1942. K. M. számú rendelete a cirokszakáll (cirokszalma) árának megállapítása tárgyában. (Megjelent a Budapesti Közlöny 1942. évi október hó 9-i 2288. számában.)

A süllőkráztásnál a cirokra számos tógazdaságunknak és nyitvizi halászuinknak van szüksége.

Felhívjuk figyelmüket a rendeletben foglaltakra és az igényüket kérjük hozzájuk eljuttatni. E nye ületünk készséggel fogja kérelmüket a Tiszántúli Ciooktermelő Termelő és Értékesítő Szövetkezete, Mezökovácsdűzén útján eintézni és a szükséges engedélyeket megszerezni.

A vegyes cirokszakáll termelő ára q-ként 60 P. Elsőosztályú válogatott takarószalma 40 cm-nél hosszabb szakállal 78 P. másodosztályú válogatott u n. béésszalma 48 P, amihez különböző eladási stb. költségek járulnak. (Lásd: rendelet). K. Gy.

*) Beküldendő az Országos Halászati Felügyelőséghez. Bp. V. Visegrádi köz 7. T.: 29-38-38.

Pézsmapocok irtás

Benő Zoltán Szentlőrinczközi községi (Pest megyei) földműves napszámos, valamint Szabó János Tóalmás, Pest megyei földműves napszámos, pézsmapocokvadászok, akik másodmagukkal ezévből összesen kb. 740 pézsmapocokot fogtak, azzal a kéréssel fordultak az Egyesülethez, hogy a tógazdaságok, valamint ármentesítő társulatok és ny. lvi-zetek területén a nagy kárt okozó pézsmapocok irtására hívjuk fel az érdekeltek figyelmét. Hajlandók kora tavasztól késő őszig a pézsmapocok irtását vállalni. Legalább 10 pézsmapocok elfogása esetén fizetnek a tulajdonosnak bórónként 2-2 P-t, míg legalább 50 db. pézsmapocok elfogása esetén bórónként 5 P-t hajlandók darabonként téríteni.

A pézsmapocokot drólvarrával, csapdával és ásóval fogják. Nevezettek kötelezték magukat arra, hogy tudományos statisztika szempontjából bejelentik az 1942. évben fogott pézsmapocokok számát, az elfogás helyét és körülményét, és ezt a statisztikát a jövőben is folytatják.

Felhívjuk t. Címelt, hogy az országos érdekekre való tekintettel nevezettek munkáját a lehetőség szerint elősegíteni szíveskedjenek és közvetlenül lépjenek velük érintkezésbe.

Irodalom—Könyvismertetés.

MAGYAR VIZEKEN. Irta *Igal-Mészáros József*. Lampel György (Wodianer F. és fiai) kiadása, Budapest.

Ebben a könyvben nemcsak egy régi, ismert nevű sporthorgász és ennek a ma mindinkább fejlődő sportágnak szakírója, aki a rádióban tartott, a horgászat különleges eseteit felölelő előadásaival is feltűnést kellett, írja le emellett a testet és lelket üdítő és nemesítő sporthorgászatnak minden örömét, izgalmát, szerencsés fogásait és a gyakran előforduló hiábavaló fáradozások eseteit, hanem együttal mint lelkes, a természet összes megnyilvánulásait megfigyelő és azt lebilincselően leíró tollú természetbúvár. Könyvét a «Tavaszi vizeken» című, a tél elmúltával kezdetét vevő tavaszi sporthorgászatot ismerető fejezetének leírásával kezdi és végigvezeti az olvasót a forró, nyári napok, a hűvös, ködös őszi idő és a hideg, téli időben, a jégen vágott lékek melletti sporthorgászat összes lehetőségein úgy a Dunán, mint a Tiszán, a Balatonon, a Velencei tavon és a holtágakban. De nemcsak a sporthorgászatnak minden évszakban változó, majdnem minden nap más, és más, a legjobb eredménnyel kecsegtető eseteit mutatja be a különböző című fejezetekben, hanem elragadóan írja le az egyes évszakok változásának szépségét, nagyszerűségét. A szerző az utolsó fejezetben egy Velencei tavi téli halászatot ír le, melyen ő maga is résztvett, míg az utolsóban szemléltető módon mutatja be a csuka ravaszágát. *B. I.*

Ujdonságok—Vegyések.

FRITZ GEIER. Egy esztendővel ezelőtt 1941 szeptember 24-én, a Kíev környéki csatában Berezany község mellett német lövészszázad hadnagyaként Fritz Geier hősi halált halt.

Halálával egy nagy reményekre jogosító elméleti és gyakorlati halbiológust veszítettünk el, aki egyike volt azon fiatal német kutatóknak, kik világhírű elődeiknek a halászati tudományok terén kifejtett nagy örökségét voltak hivatva átvenni és továbbfejleszteni.

Fritz Geier 1912 október 12-én született Szászországban. Az egyetemet Jenában és Kielben végezte, hol állattant, növénytant, kémiát, limnológiát, földrajzot és földtant hallgatott. 1936 husvétjától a világhírű, plöni hidrobiológiai állományon dolgozott, hol Lenz professzor vezetésével készíttette el doktori értekezését. (Alter und Wachstum der wichtigsten Cypriniden Ostholsteinischer Seen. — A Keletholsteini tavak legfontosabb pontyféléinek kora és növekedése.)

Plöni tartózkodása alatt ez értekezésén kívül még számos kisebb munkája látott napvilágot.

1938 februárjában a kiel egyetemen megszerezte a ter-

mészettudományi fokozatot. Ugyanez év július elsején a magyar-német kultúracserevel kapcsolatban mint ösztöndíjas a tihanyi Biológiai Kutatóintézetbe került, ahol több mint egy esztendőig dolgozott.

Ezen idő alatt a balatoni halászati biológiai kérdéskörön kívül számos más magyar vonatkozású hidrobiológiai kérdés tisztázásába kapcsolódott bele. (Barlangi és patakvíz halászatok. A halak lélegzése. Halparaziták. A lápi póc biológiája. Halrassz tanulmányok. A Fertő és Velencei tó halbiológiai kérdései. Magyar tógazdák oktatási vizsgálatok stb.)

Termékenységére és sokoldalúságára jellemző, hogy rövid idejű magyarországi tartózkodása alatt ennyi értékes magyar vonatkozású munkát tudott sajtolni a kezéből.

Magyarországi tartózkodása után, mely szavai szerint «eddig életének legszebb és legérdekesebb» része volt, az Ostmarki Attersee-környéki hegyi patakok halászati kérdéseivel foglalkozott.

1939 decemberében mint tartalékos tisztet hadiszolgálatra hívták be. A Nyugaton teljesített frontszolgálat után 1941-ben az oroszok ellen indított csapatokhoz osztották be, ahol az első perctől kezdve első vonalbeli szolgálattal teljesített, míg a szeptember 24-én este végrehajtott támadásból nem tért vissza.

Fritz Geiert, a magyar halászati körökben jól ismerték. Közvetlen egyéniségével sok barátot szerzett magának hazánkban. Magyar vonatkozású dolgozataival pedig hozzájárult a halászati tudományok terén elért magyar eredmények kiszélesítéséhez.

A Kíev környéki csatáéren egy kiváló, sokatígérő, fiatal tudós élet lángja aludt ki az eljövendő boldogabb Európáért.

Dr. Woynárovich Elek.

KATICA BOGÁR-RAJZÁS. A Balatonon nyáron július 26-án feltűnően sok Katica-bogarat (*Coccinella septempunctata*) figyeltem meg a balatonújhelyi Balaton közepében levő kertemben. Minden fa, bokor, de különösen az eper, káposztafélék, bab és paprika levelei voltak belepve velük és a délutáni és koraesti órákban rengeteg sok repkedett is belőlük. Aznap és másnap szép meleg, verőfényes idő volt, a fürdésre nagyon alkalmas és így jó alkalom volt megfigyelni, hogy a Balaton viztükrén is hemzsegték, amerre csak a szem ellátott. Nem tudtam megfigyelni, hogy Zalából átrepülve lelék-e halálukat a vízlen, vagy a somogyi partról repültek-e a víz fölé. Érdekes volna tudni, vajjon a zalai és veszprémi parton is volt-e hasonló megfigyelés. — Július 27-én, hétfőn még talán több volt, mint előző nap, de 28-án szeles, borús, esős idő jött s erre hirtelen megszűnt a rajzása a Katica-bogárnak. Csak egészen elvétve lehetett már belőlük találni. — A levéltét, melynek a Katica-bogár erős pusztítója, alig is mutatkozott ezen a nyáron, pedig máskor többször kellett miattja főleg az őszibarack és szilvafákat permetezni. Tanulságos volna annak tisztázása, hogy ez a nagy Katica-bogár-rajzás mekkora területre terjedhetett ki a Balaton környékén és fordult-e elő ezidén máshol és más időben is az országban. A Balaton felszíni vizeket járó halai, mint a garda és kűsz azokon a napokon bizonyosan dűsan lakmározhattak a körleghől pottyant takarmányból. *L. K.*

Árjegyzés. A Halértékesítő és Halbizományi rt. és Zimmer Ferenc halkereskedelmi rt.-től nyert értesítés szerint 1942. évi október hó folyamán a nagybani halarak kg-ként a következők voltak:

élőponty	—	—	—	—	P 3'30—3'65
jegelt ponty	—	—	—	—	„ 2'00—3'20
„ harcsa	—	—	—	—	„ 2'60—5'00
„ fogas süllő	—	—	—	—	„ 2'50—6'00
„ csuka	—	—	—	—	„ 1'20—3'00
fehér hal kicsi	—	—	—	—	„ 0'50—1'00
„ „ nagy	—	—	—	—	„ 1'20—2'40
Balatoni fogas I. osztályú	—	—	—	—	„ 6'50
„ „ II.	—	—	—	—	„ 6'00
„ „ III.	—	—	—	—	„ 5'40
„ „ IV.	—	—	—	—	„ 5'20

ELADÓ 5000-6000 drb. süllőivadék 3-6 dkg. drb. — 80 P, átvehető november végéig vagy márciustól. Boros János zsuppói halgazdaság. *Bárdibükk.*

Soroksári dunaági Halászati Társulat kér ajánlatot 30—60 mázsa 5—10 dekás PONTYIVADÉK szállítására. Igazgatóság címére: Budapest, Földművelésügyi Minisztérium II. 215.

Most jelent meg:

Természetes pisztrángos vizeink hasznosítása

Irták: Dr. Mika Ferenc és Dr. vitéz Varga Lajos

Az Országos Halászati Egyesület kiadása.

Műlapokon számos képpel.

Ára 5 P.

A legmodernebb magyar halászati szakkönyv.

Kapható az egyesületnél:

Budapest, V., Kossuth Lajos tér 11. félemelet 56.

Gróf Jankovich Bésán Elemér HALNAGYKERESKEDÉSE.

Iroda:

Budapest, Ferenc József rakpart 17. Tel.: 186-299

Üzlet: 185-484

Budapest, IX. Központi Vásárcsarnok. Tel.: 185-273

Veszek 40 mázsa

5—10 dekás átlagsúlyu pontyivadékat,

őszi vagy tavaszi szállításra. Ajánlatot

Halgazdaság Velence

címre kérek.

SUMONYI TÓGAZDASÁG

Tóth József és társai

HALKERESKEDÉSE

Folyóvízi és tavi halak

vétele és eladása nagyban és kicsinyben.

TELEFON: 185-740,

BUDAPEST

IX., Központi Vásárcsarnok

TÓGAZDASÁG

berendezésére alkalmas területet keres, esetleg meglévők kibővítésére vállalkozik

ZIMMER FERENC

HALKERESKEDELMI R.-T.

BUDAPEST.

Telefon: 133-539, 185-448, 185-338, 181-679.

VESZÜNK!

20—40 dekás kétnyaras gyorsnövésű nemes piakkelyes

PONTYIVADÉKOT,

ab Balaton. Mennyiségi és minőségi átvétel bizottság által Siófok vagy Fonyód kikötőben. Ajánlatok a

BALATON HALÁSZATI R.-T. SIÓFOK címére.

Halászháló

puha inslég és kötél, hálófonal, parafa-alattság, rebzsinór minden mennyiségben kapható

Ádám Miksa Rt-nál, Bpest.

Főüzlet: IV., Ferenc József rakpart 6—7. A Ferenc József híd és Erzsébet híd között. Telefon: 18-59-65.

Fióközlet: VII., Thököly-út 16. szám. A Keleti pályaudvar ind. oldalával szemközt. Telefon: 13-98-61.

BARTA LIPÓTNÉ HALKERESKEDŐ

TELEFON:

Iroda: 185-0-71.

Üzlet: 185-5-84.

BUDAPEST, IX., KÖZP. VÁSÁRCSARNOK

A lap kiadásáért felelős: Dr. Unger Emil.

Halbizományi és Halértékesítő Rt.

A Magyar Tógazdaságok Rt. kizárólagos bizományosa

Igazgatóság: Budapest, V., József-tér 8. Telefon: 18-09-21, 18-09-22.

Levél cím: Budapest 4, postafiók 271. Távirati cím: Tógazdaságok.

Telep és iroda: Budapest, IX., Csarnok-tér 5. Telefon: 18-56-36.

Elárúsítóhely: Budapest, IX., Központi Vásárcsarnok. Telefon: 18-56-36.

Szállítási iroda: Budapest, I., Budaörsi-út 87. Telefon: 26-87-16.

Megvesszük tógazdaságok egész haltermését, szállítunk a Magyar Tógazdaságok Rt. kezelésében levő tógazdaságokból elsőrendű, gyorsnövésű egy- és kétnyaras tenyészpontyot, anyapontyot, minden más tenyészhalat s megtermékenyített fogassülőikrát.

